

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314208145
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314208145.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, proti odporcovi: R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, zast. opatrovníčkou X. Y., pracovníčkou Okresného súdu Q., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 660,10 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C/218/2014-32 zo dňa 16.10.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho práv. zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku trovy odvolacieho konania vo výške 32,98 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 69,30 eur s prísl., konanie čo do výšky 590,80 eur s prísl. zastavil, žalobu v prevyšujúcej časti 9,5 % úrok z omeškania p.a. zo sumy 590,80 eur od 18.10.2011 do zaplatenia zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 110,90 eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľovi vrátil krátenú časť súdneho poplatku vo výške 16,30 eur.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že odporčkyni spoločnosť Slovak Telecom, a.s. poskytla služby a prenajala koncové zariadenia a preto v časti zaplatenia ceny za dohodnuté služby a prenájom v celkovej výške 69,30 eur vyhovel žalobe s prísl. Navrhovateľ pohľadávku nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.06.2013.

V dôsledku späťvzatia návrhu v časti čo do výšky 590,80 eur konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p.

Nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty zamietol, lebo ak navrhovateľ nezobral späť nárok na zmluvnú pokutu vo výške 590,80 eur, tento nárok by bol zamietnutý ako neprijateľná zmluvná podmienka.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. so záverom, že navrhovateľ mal úspech čiastočný, lebo jeho návrhu bolo vyhovené v časti o zaplatenie 69,30 eur (10,49 %), čo je súčasne neúspech odporkyne. Odporkyni by patrila náhrada trov konania v rozsahu 79,02 %. Odporkyni žiadne trovy nevznikli, preto jej náhradu trov konania súd nepriznal.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, tento si správne vyčíslil trovy v sume 110,90 eur za dva úkony právnej služby 2 x 38,17 eur, 2 x režijný paušál po 8,04 eur a DPH 20 % v sume 18,48 eur. Vedľajší účastník bol v konaní v celom rozsahu úspešný, pretože namietať neprijateľnosť celej zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody, pričom jeho aktivita sa sústredila len na tento skutkovo a právne samostatný nárok, ktorý bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne. K zaplateniu trov vedľajšieho účastníka súd zaviazal navrhovateľa v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O vrátení súdneho poplatku súd prvého stupňa rozhodol podľa § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. a po krátení bol poplatok vrátený vo výške 16,30 eur.

Proti uvedenému rozsudku a to čo do výroku o trovách konania, ktorým tieto boli priznané na právnom zastúpení vedľajšiemu účastníkovi v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne právne posúdenie veci, podľa ktorého konajúci súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolateľ poukázal na neúčelné vynaloženie trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom uviedol, že účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 17Co/91/2012 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013 sp. zn. 5Co/375/2013 s poukazom na to, že súd pri rozhodnutí o náhrade trov konania musí vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu, by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS/78/03. Nie v každej veci je možné hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Konanie vedľajšieho účastníka vyvoláva dôvodné podozrenie, že cieľom Združenia je zárobková činnosť jeho právneho zástupcu v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

V ďalšom navrhovateľ sa vyjadroval k odbornosti vedľajšieho účastníka pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi. Výkonom týchto práv napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní by mal disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby, s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/13, z ktorého vyplýva, že Združenie musí byť spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom, poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi a to vrátane kvalifikovanej právnej pomoci. Navrhovateľ nepoprel ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, spochybnil účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie.

Podľa odvolateľa vedľajší účastník odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa. Jeho právne zastúpenie a trova s tým vzniknuté nie sú účelové. Podľa neho ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je preto otázka, či je účelom vstupu do konania

ochrana spotrebiteľa alebo zisk z priznaných trov konania. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Súd pritom na ochranu spotrebiteľa prihliada z úradnej povinnosti. Vedľajší účastník tak do konania neprinesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti.

V ďalšom odvolateľ uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013 vyplýva, že z ust. § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Súd pritom musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Poukázal na novelu ust. § 93 O.s.p. ako aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 27.02.2014 sp. zn. C 470/12, v ktorom bol vyslovený názor, že vnútroštátna úprava neumožňujúca niektoré z takýchto právnických osôb vstúpiť do konania nie je v rozpore s právom Európskej únie. Odmietnutie pripustiť vedľajšie účastenstvo v konaní týkajúcom sa spotrebiteľa neovplyvňuje právo uvedeného združenia na účinný prostriedok nápravy na ochranu práv, ktoré sú mu priznané ako združeniu tohto typu. Podľa názoru odvolateľa združenie môže priamo zastupovať spotrebiteľa vo všetkých konaniach na základe plnomocenstva udeleného spotrebiteľom. Záverom dodal, že ochrana spotrebiteľa je zabezpečená tým, že súdy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosti v prospech spotrebiteľa ex offo. Ďalej vyslovil, že domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania nie je možná. Navyše Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje odbornosť združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania nepriznáva a zaväzuje vedľajšieho účastníka nahradiť trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 29,57 eur a to za 1 úkon právnej služby a 16,60 eur + 20 % DPH, celkom 19,92 eur + režijný paušál a 8,04 eur + 20% DPH, spolu 9,95 eur.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník tak, že poukázal na znenie § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Uviedol, že je neziskovou organizáciou zloženou z laikov v oblasti práva a bez pomoci advokátov by ochranu spotrebiteľov nezvládli. Nemajú podmienky, ani kancelárske, ani finančné ani personálne. Ich cieľom a záujmom je, aby spotrebiteľskej agende vystupoval za združenie advokát a aby dodávatelia prestali podávať žaloby odsúdené na neúspech bez riziku čo len náhrady trov konania. Poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ, ako aj čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že majú právo aj na advokáta, aj na náhradu trov konania. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu Košice, Banskej Bystrice, Prešove, Nitry, Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR so závermi v ich prospech. Podľa vedľajšieho účastníka odvolanie navrhovateľa vyznieva tak, ako keby si od súdu nárokoval, aby ochraňoval jeho hospodárske záujmy.

Navrhol preto rozsudok v napadnutej časti potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania z hodnoty 590,80 eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to odmenu za 1 úkon právnej služby podľa § 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky vo výške 19,09 eur a 8,39 eur paušál, čo je 27,48 eur + DPH 20 % (5,50 eur), spolu 32,98 eur, ktoré žiadal zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vo veci bolo zaplatenie sumy 660,10 eur s prísl., žalovanej ako cena za poskytnuté služby realizované právnym predchodcom navrhovateľa odporkyni a úhrada pokút žiadaných v sume 590,80 eur.

Do konania ako vedľajší účastník vstúpilo Zruženie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámením zo dňa doručenia súdu 21.08.2014 a to na strane odporkyne. Po doručení mu návrhu s príslušenstvom vedľajší účastník podaním zo dňa doručenia súdu dňa 10.10.2014 namietol zmluvnú pokutu vo výške 590,80 eur a v tejto časti navrhol žalobu zamietnuť. Vyúčtoval si zároveň aj trovy konania.

Navrhovateľ podaním zo dňa doručenia súdu 09.10.2014 svoju žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 590,80 eur s prísl. vzal späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov robenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 zák. č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení účinnom v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že podaním zo dňa doručenia súdu 21.08.2014 Zruženie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS so sídlom v Prešove oznámilo svoj vstup do konania na podporu odporkyne ako vedľajší účastník. Zároveň súdu predložilo plnomocenstvo, ktoré v konaní udelilo JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, so sídlom vo Svidníku. Po doručení mu návrhu vo veci súdu doručilo dňa 10.10.2014 vyjadrenie k veci s návrhom zamietnuť žalobu v časti o zaplatenie pokuty vo výške 590,80 eur.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 09.10.2014, t.j. po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník, vzal žalobu späť čo do zmluvnej pokuty, o čom súd prvého stupňa konanie v uvedenej časti zastavil.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník Zruženie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne. V súvislosti s konaním si uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov a to na právnom zastúpení. Proti jeho vstupu do konania neboli vznesené námietky.

Možno nepochybné skonštatovať, že navrhovateľ v časti uplatnenej zmluvnej pokuty čo do výšky 590,80 eur s prísl. svoju žalobu vzal späť, čím zavinil zastavenie konania. Preto musí uhradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Vedľajší účastník totiž vstúpil do konania a namietal nárok navrhovateľa práve čo do zmluvnej pokuty vo výške 590,80 eur.

Z uvedeného je možné ustáliť, že vedľajší účastník Zruženie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne, v súvislosti s čím mu vznikli trovy konania a to na právnom zastúpení. Súd prvého stupňa správne preto priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré vyčíslil v správnej výške 110,90 eur za 2 úkony právnej služby po 38,17 eur + 2 x režijný paušál po 8,04 eur, čo je 92,42 eur + 20 % DPH v sume 18,48 eur, čo je spolu 110,90 eur. Takto priznané trovy vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa správne vyčíslil a správne zaviazal na ich náhradu navrhovateľa. Odvolací súd čo sa týka výpočtu trov konania priznaných súdom prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi, v celom rozsahu sa stotožňuje s ich správnym výpočtom.

K odvolacím námietkam odvolateľa je potrebné dodať, že nie je možné súhlasiť s jeho tvrdením, že nejde o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ totiž svoju žalobu o vedľajším účastníkom namietanú zmluvnú pokutu vo výške 590,80 eur vzal späť až po tom, čo do konania vstúpil na strane odporkyne vedľajší účastník zastúpený advokátom. Aj keď späťvzatie žaloby v uvedenej časti bolo datumované dňom 11.08.2014, súdu bolo doručené až dňa 09.10.2014, teda po dátume, kedy do konania vstúpil na strane odporkyne vedľajší účastník. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že v konaní je možné účastníkom priznať iba účelné trovy konania. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa však má za to, že súdom prvého stupňa priznané trovy konania na právnom zastúpení vedľajšieho účastníka sú trovami, ktoré vedľajšiemu účastníkovi prináležia. Navrhovateľ totiž svoju žalobu v časti zmluvnej pokuty vzal späť až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Odvolací súd nie je toho názoru, aby vedľajší účastník v predmetnej veci, hoci ako subjekt založený za účelom ochrany spotrebiteľov, nemohol sa dať zastúpiť v konaní právnym zástupcom - advokátom. Toto jeho oprávnenie, ako oprávnenie každého jedného účastníka v konaní vyplýva z ust. § 27 O.s.p. Iný výklad uvedeného ustanovenia by bol v rozpore aj s Ústavou SR a to najmä s čl. 47 ods. 2, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z obsahu tohto základného práva na právnu pomoc patrí aj zastúpenie účastníka konania, vrátane vedľajšieho účastníka advokátom. Toto právo nemôže byť odňaté alebo popreté ani združeniu zriadeného na ochranu spotrebiteľov.

Je síce potrebné súhlasiť s odvolateľom, že súd na ochranu spotrebiteľa prihliada z úradnej povinnosti, ani toto však nevyklučuje možnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

K ďalšej odvolacej námietke ohľadom súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd uvádza, že v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania Občiansky súdny poriadok nevyžadoval výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého mal vedľajší účastník vystupovať. Postačovalo, aby takýto účastník nevyslovil nesúhlas s jeho vstupom do konania na jeho strane. Zo spisu žiaden nesúhlas odporkyne so vstupom vedľajšieho účastníka nevyplýva. V tejto súvislosti odvolací súd ešte uvádza, že nová právna úprava obsiahnutá v ust. § 93 O.s.p. sa bude realizovať až na vstup vedľajšieho účastníka po jej účinnosti, t.j. po 01.01.2015.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu náhrada trov konania vo výške 110,90 eur, ako vo výroku vecne správny postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

S poukazom na ust. § 206 ods. 2 O.s.p. ďalšie výroky rozsudku súdu prvého stupňa odvolaním neboli napadnuté, preto nadobudli právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi odvolací súd nepriznal náhradu trov konania. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 32,98 eur. Takto správne vypočítané trovy konania boli vedľajšiemu účastníkovi odvolacím súdom v plnom rozsahu priznané ako trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci, t.j. vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 590,80 eur a to vo výške 1 zo sumy 38,17 eur, čo je 19,09 eur + režijný paušál vo výške 8,39 eur, čo je spolu 27,48 eur + 20 % DPH, čo je 5,50 eur, teda spolu 32,98 eur. Priznané trovy konania boli vypočítané podľa § 13a ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov. Odvolací súd uložil navrhovateľovi priznané trovy vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom v Stropkove a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.